

Каменно сърдце, *sm.* cœur de roche ou de rocher.

— трошене, *sm.* la carrière.

Каменны или Земны вжглища, *sm. pl.* la 'houille; || копачь на —, un 'houilleur; || пьлень кошъ съ — (35 фунта), la verse.

— подмолы, *sm. pl.* le recif et rescif ou ressit.

— ссидины, *sf. pl.* la gresserie.

Камера (*и fig.*), *sf.* la chambre.

— клари или -свѣтла, *sf. Opt.* chambre claire ou camera-lucide. [noire.

— обскура, *sf. Opt.* chambre obscure ou **Камерарій** (*при папски Дворъ*), *sm.* un camerier.

Камердинеръ, *sm.* valet de chambre, *m.*

Камерлера (*при Дворове*), *sf.* une cameriste et camerière.

Камерлингски чинъ, *sm.* le camerlingat.

Камерлингъ (*при папски Дворъ*), *sm.* un camerlingue.

Камертонъ, *sm. Mus.* le diapason.

Камила, *sf. quadr.* le chamaeu; 1. (*за бздене*), le méhari; 2. женска —, *H. nat.* la chamelle; 3. (*скакалецъ*), *insecte*, la sauterelle.

Камиляръ, *sm.* un chamelier.

Камилска козина, *sf.* le testif.

Камилска пилецъ, *sm. oiseau*, l'autruche *f.*

Камилче, *sm.* le chamelon. [d'althea.

Камилякъ, *sm. plante*, l'althea *m.*; -ляченьъ.

Камина, *sf.* la cheminée, le feu.

Камлотъ (*платъ*), *sm.* le camelot; -тенъ, de camelot. [chambre, *m.*

Каммеръ-юнкеръ, *sm.* gentilhomme de la **Каммерхеръ**, *sm.* un chambellan; -херски, de chambellan.

Кампанія, *sf. Milit. Mar.* la campagne.

Кампешко дърво (*бакажъ t.*), *sm.* bois de Camprèche, *m.*

Камфора, *sf.* le camphre; -ренъ, de camphre; || размывамъ съ —, *va.* camphrer; || размывать съ —, camphré, *adj.*

Камфоренъ, *adj.* camphré.

Камфорно дърво, *sm. arbre*, le camphrier.

Камфорна трѣва, *sf. plante*, la camphrée et camphorata.

Камшиковиденъ, *adj. H. nat.* flagelliforme.

Камшикъ, *sm. t.* le fouet; 1. и биене съ —, la discipline; 2. и удряне съ —, l'escourgée *f.*; 3. бия съ —, *va.* fouetter, discipliner, flageller, donner les étrivières *f.*; 4. удряне съ —, la flagellation, les étrivières *f.*; 5. удрямъ часто съ —, *va. fam.* fouailler; 6. който обыча да бие съ —, un fouetteur; 7. биець съ —, un flagellateur; 8. силенъ ударъ съ —, la sanglade; 9. бияса съ —, *vr.* se discipliner; 10. пустовѣрецъ що са бие съ —, un flagellant.

Камшиче (*за конъ*), *sm. t.* la cravache.

Камжшлжкъ, *sm. t.* la cannaie.

Канадска попадйика, *sf. tamt*, le pécap.

— рысь, *sf. quadr.* le chat-cervier.

Канадски барсукъ, *sm. quadr.* le carcajou.

— сѣверенъ елень, *sm. quadr.* le caribou.

Каналъ, *sm.* le canal, le chenal; 1. *Géogr.* la manche; 2. вляямъ въ —, *vr. Mar.* emmancher; 3. изляямъ отъ британскій —, *vr. Mar.* démancher; 4. което може стане —, canalisable, *adj.*; 5. прокопане —, la canalisation; 6. прѣобръщамъ рѣка на — или прокопанамъ — прѣвъ земята, *va.* canaliser.

Канале, *sm.* le canapé, le sofa et sofa, lit de repos *m.*; || (*за спане*), la duchesse.

Канна (*мѣрка*, 3 *лахти*), *sf.* la canne; || мѣрене съ —, le cannage.

Канара, *sf. t.* (*voyez Скала*).

Канарейска трѣва, *sf. plante*, l'alpiste *m.*

Канастеръ (*титювь*), *sm.* le canasse et canastre.

Канать (*крыло на сграда*), *sm. t.* l'aile *f.*

Канарче, *sm. oiseau*, le canari, le serin de Canarie; -ченъ, de canari.

Канделабръ (*свѣщникъ съ рачки*), *sm.* le candelabre.

Кандидатство, *sm.* la candidature.

Кандидатъ, *sm.* un candidat, un aspirant; || (*на богословіе, у протестанты*), un proposant.

Кандилка, *sf. plante*, la pervenche, le mougon ou anagallis.

Кандило (*паничка*), *sm.* le lampion.

Кандилче, *sm.* le petit-four.

Канела, *sf.* la cannelle; || (*на бжва*), la cannette; || дърво —, *arbre*, le cannellier.

Канеленъ цвѣтъ, *sm. cannelé*, *adj.*

Канене, *sm. fig.* le ragout.

Канжа, *sf. t.* le croc, le crochet; 1. (*же-лѣзна кука*), le grappin et grarin; 2. (*багоръ*), la gaffe; 3. (*у шжави*), la chiffonière; 4. закачвамъ съ —, *va.* gaffer.

Канзу (*рокля безъ ржави*), *sm.* le caleçon.

Канителенъ, *adj.* ganeunier; || *fam.* gancuneux.

Канифасъ-блокъ, *sm. Mar.* la galoche.

Канифоль, *sm.* la colophane et -phone; -ленъ, de colophane.

Канонада, *sf.* la canonnade.

Каноненъ (*което са отнася до каноника*), *adj.* canonial.

Каноникъ, *sm.* un chanoine; -оникия, *f.* une chanoinesse; 1. (*на св. Геловева*), le génovéfain; 2. (*облѣжачъ на имена*), chanoine pointeur *m.*; 3. достойство на прѣденъ —, le personnat.

Каноническа правилность, *sf.* la canonicité.

Канонически, *adj.* canonique; -ски, -мент.

Кановничество, *sm.* le canonicat.